

com www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com
udent-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.stude
www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com ww
x.com www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.c
student-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.stu
www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com
t-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.student-x
w.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.s
tudent-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.stud
t-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.student-x
www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com w
nt-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.student-
www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com
t-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.student-x
y.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.st
www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com v
w.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.
n www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com
student-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.stu
nt-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.student-
w.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.
m www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com
dent-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.stude
om www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com
y.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.st
n www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com
ent-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.student
w.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com www
om www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com
dent-x.com www.student-x.com www.student-x.com www.stude
www.student-x.com www.student-x.com www.student-x.com ww

SOCIJALNA PSIHOLOGIJA je znanost o društvenom ponašanju. Značajke svakodnevnog života su: procjenjivanje sebe i drugih, procjena kada se trebamo potčiniti utjecaju drugih ljudi te procjena kada trebamo pokušati djelovati na druge ljude da promjene mišljenje.

ETIČKI KODEKS podrazumijeva da ispitanik mora obavjestiti ispitanike o ciljevima i rezultatima istraživanja. Istraživač mora razmotriti psihološke posljedice koje njegovo istraživanje može imati na njegove ispitanike.

Istraživač bi morao zatražiti mišljenje kolega ako njegovo istraživanje uključuje:

- a) Obmanu namjere istraživanja,
- b) psihološki stres,
- c) zadiranje u privatnost.

Obmanjivanje ispitanika bi se trebalo dogoditi samo onda ako istraživač je uvjeren da njegovo istraživanje nemože biti ostvareno drugim sredstvima. Ako je obmana znatna ispitaniku bi se trebalo dati mogućnost da uskrati podatke.

Istraživanja na nedobrovoljcima koja se temelje na opažanju moraju poštovati privatnost ispitanika.

SOCIJALNA SPOZNAJA uključuje percepciju, pažnju, pamćenje, mišljenje i jezik, a ona nam ukazuje kako ljudi percipiraju, obraćaju pažnju, pamte stvari o sebi samima i o drugim ljudima.

PAŽNJA ----- PAMĆENJE----- POVRAT INFORMACIJA IZ
PAMĆENJA I NAMJERE
PONAŠANJA

PERCEPCIJA nam ukazuje da ljudi tumače svijet u kojem žive onako kako ga već znaju.

Dvosmislenost tumačimo prema očekivanjima, perceptivnom naglašavanju i perceptivnoj obrani.

SOCIJALNA PERCEPCIJA ukazuje da ljudi odabiru različita ponašanja na koja će obratiti pažnju, a isto ponašanje tumače vrlo različito. Na socijalnu percepciju utječu obaveze, pripadnost i motivacija. Na ponašanje utječe kako nas drugi percipiraju. Percepcija ljudi nije izravno opažljiva jer osobine ličnosti i emocije treba zaključiti. Individualne razlike u percepciji se stvaraju zbog različitih okolinskih, subkulturalnih iskustava i razlika ličnosti.

STVARANJE DOJMOVA prave središnje i periferne osobine – pridjevski opisi. Prvi dojam je učinak prve i zadnje informacije. Implicitne teorije ličnosti su teorije koje se osobine slažu, tj. u skladu su s drugim osobinama.

STEREOTIPIZIRANJE je povezano s predrasudama, izobličuju stvarnost i pogrešne su te pristrani su.

SAMOPERCEPCIJA ima za posljedicu djelovanje i komuniciranje s drugima.

SAMOPERCEPCIJA EMOCIJA ima teoriju da specifična tjelesna uzbuđenja i osjećaji se tumače kao određena emocija zbog društvene situacije u kojoj se događaju:

1. Opće fiziološko uzbuđenje,
2. Percepcija prikladnosti određene emocije u danom društvenom kontekstu,
3. Učinak lažnih povratnih informacija na emocionalni doživljaj.

SAMOPOIMANJE je što mi mislimo o sebi i kako vrednujemo sebe, što mislimo o tjelesnim, moralnim i osobnim značajkama u odnosu prema obitelji i društvenom ja. Na aspekt samopoimanja utječe osjećaj identiteta, tj. mišljenje i prosudbe drugih ljudi o nama te socijalne usporedbe (percepcija sličnosti i razlika). Poseban aspekt samopoimanja je samopoštovanje, IQ, sposobnost, dobra prilagođenost.

PERCEPTIVNI PROCESI podrazumijevaju pažnju i pamćenje.

PAŽNJA je ono čega smo trenutno svjesni i svi vrlo selektivni aspekti svih potencijalno dostupnih informacija. Pažnja je intenzitet mentalnog napora kojeg ulažemo. Na pažnju u društvenom ambijentu utječu: svijest o sebi (količina pažnje usredotočena na sebe kao društveni objekt) i svjesnost o sebi (razlika u ličnosti).

PAMĆENJE OSOBA je pamćenje ljudi i društvenih događaja a može biti :

a) epizodičko kada su konkretni događaji i b) semantičko (apstraktno, opće osobine i značenja). Pamćenje osoba je pamćenje ljudi po izgledu, ponašanju i osobinama ličnosti. Pamćenje osoba može biti empatiziranje, tj. tehnika poboljšanja pamćenja osoba + stvaranje općeg dojma.

SOCIJALNO ZAKLJUČIVANJE je donošenje prosudbi o osobinama ličnosti koje ta osoba posjeduje i o predviđanjima načina na koji će se ta osoba ponašati. Dva heruistička načela su načelo dostupnosti i reprezentativnosti, a treće heruističko načelo je načelo stimulacije (ponašanje osobe je zasnovano na onom što možemo zamisliti da će ta osoba učiniti).

PERCEPTIVNI PROCESI podrazumijevaju dobro slaganje i točnost pri utvrđivanju emocionalnih izražaja a loše slaganje u percepciji osobina ličnosti.

PSIHOLOGIJA MEĐULJUDSKIH ODNOSA podrazumijeva socijalne skupine, potrebu za društvom, socijalizaciju, obitelj – unutar koje su seksualne potrebe, intimna i psihološka sfera, tragičan raskorak između očekivanja i stvarnosti te porodicu.

ODNOSI – mogu biti između roditelja i djece (planiranje obitelji, roditeljske svađe i djeteta, znanje i odgoj djece, roditeljsko zanojjetanje), mogu biti između djece (ljubomora, sukobi moći, red rađanja u kojem je jedno dijete prvorođeno u natjecanju s drugorođenim koje bude maza)

RAZVOJ TEMELJNOG IDENTITETA podrazumijeva začetke identiteta (rođenje, veze s drugima kroz osjećaje, komunikacija je dodir i odnos je majke i djeteta); zatim stjecanje temeljne sigurnosti i odvajanje (separacija, prva osamostaljivanja, adolescencija te individualizacija i regresija.

RAZVOJ – podrazumijeva faze a to su najprije PRVE GODINE ŽIVOTA koje uključuju izbjegavanje opasnosti, prehranjivanje, razvoj kretanja, govora i igranja. Tri su aspekta razvoja: fizičko motorni, kognitivni i socijalno čuvstveni.

Oko 4 –te godine su dječaci agresivniji a curice procosualne. Učenje je po modelu roditelja i priopćavanjem a aktivnosti su igra.

Kasnije u razvoju dolazi do školske dobikada se javljaju promjene u mišljenju i spoznavanju. Dolazi do socijalnog i moralnog razvoja.

RAZVOJ 2 podrazumijeva spolni identitet i životni obiteljski ciklus.

OSOBNOST je ukupnost svih osobina čovjeka koje su struktuirane na poseban način i daju osobi specifičan pečat psihološke individualnosti. Biološki i socijalni činioci u razvoju osobnosti su nasljeđe i okolina kao i osobna aktivnost.

Činioci koji uvjetuju osobnost su:

1. TIPOVI (sinteza osobina koja karakterizira jednu čitavu kategoriju ljudi) i

2. CRTE OSOBNOSTI (niz međusobno nezavisnih osobina izraženih u većoj ili manjoj mjeri).

TEMPERAMENT označava povezanost čuvstvenog doživljavanja s određenom biološkom strukturom.

CRTE KARAKTERA ODRAŽAVAJU odnos prema samom sebi (samokontrola, samokritičnost), odnos prema drugima (agresivnost, egoizam, iskrenost) i odnos prema radu (marljivost i upornost).

STAVOVI su pozitivno ili negativno reagiranje prema ljudima, stvarima ili situacijama.

SHVAĆANJE je sustav ideja koje imamo o nekim ljudima, stvarima ili pojavama.

PREDRASUDE su čuvstvima obojane ideje a priori u korist ideje, osobe ili pojave.

KONFLIKTNE SITUACIJE nastaju svaki put kada čovjeka unutarnje potrebe ili vanjski utjecaji usmjeravaju na neku aktivnost koja se ne može aktualizirati bez poteškoća.

PRILAGOĐENO PONAŠANJE dovodi do smanjenja unutarnje napetosti i zadovoljavanje potreba a da pri tome osoba ne zapadne u nove konfliktne situacije.

FRUSTRACIJA dovodi do loše prilagodbe kada je čuvstveno iznad racionalnog i nastaju nove konfliktne situacije.

AGRESIJA je izravni napad na izvor frustracije.

REGRESIJA je impulzivno i nekontrolirano ponašanje.

FIKSACIJA je ustrajanje na aktivnosti.

REZIGNACIJA je pasivan stav prema okolini.

PORUKA je obavijest ili sadržaj koji se po nekome prenosi. Poruka je psihički, fizički ili psihofizički sadržaj.

Poruka može biti verbalna – usmena (izgovorene riječi) i neverbalna – pismena (napisane riječi). Sredstva za prijenos poruka su: verbalnim jezikom, neverbalnim sredstvima, gestom, mimikom, dodirrom, znakovima i šutnjom. Prijenos neverbalnih poruka u verbalne se postiže riječima.

KOMUNIKACIJA je prenošenje poruka od pošiljatelja do primatelja, a naziva se još i sporazumijevanje. Govorna komunikacija je govoriteljica – tekst – slušateljica. Postoji jednosmjerna i dvosmjerna komunikacija.

TABLICE ISPRINTATI

RAZVOJ MORALNOG PONAŠANJA – je pod utjecajem sociologije i odgoja. Proces učenja je posljedica ponašanje u skladu s moralnim znanjem ali i u suprotnosti s znanjem. Moralno učenje se odvija promatranjem ponašanja modela iz okoline, imitacijom tih modela, nagrađivanjem i kažnjavanjem imitiranog ponašanja te uživljavanjem u čuvstvene posljedice dobrog i lošeg ponašanja.

SAMOKONTROLA je sposobnost odgađanja zadovoljenja, mogućnost odupiranja iskušenjima te svladavanje neposrednih želja. Ona ne postoji kod malene djece. Sposobnost vladanja sobom dijete razvija nagradama i proširuje je na složenija i teža iskušenja. Kažnjavaju se i odbacuju oni koji se ne ponašaju na društveno prihvatljiv način. Samokontrola uči vladanju sobom.

RAZVOJ MORALNOG PONAŠANJA, tj razumijevanje i prihvaćanje mjerila dobra i zla kao mjerila vlastitih ponašanja je razvojni plan koji je jednak za svu djecu u većini ljudskih društava.

Učenje ispravnih oblika ponašanja u situacijama izbora između dobra i zla te razvijanje samokontrole ovisi o odgoju okoline i roditelja.

RAZVOJ MORALNOG PONAŠANJA

0 PREDMORALNA FAZA – hedonizam do 2 god. života, označava da je dobro ono što je ugodno

1 EGOCENTRIČNA FAZA – važnost kazne – od 2 do 4 god. U to vrijeme se priznaje autoritet roditelja, a vlastiti interes je najvažniji. Zna se da zlo zaslužuje kaznu a dobro se ne kažnjava.

2 EGOCENTRIČNA FAZA – važnost nagrade – od 4 do 9 god. U to vrijeme se priznaje autoritet roditelja, a vlastiti interes je još najvažniji. Zna se da dobro donosi nagradu a zlo zaslužuje kaznu.

3 FAZA INDIVIDUALIZMA – oko 10 god. U to vrijeme nastaje svjesnost tuđih interesa i uzajamnost interesa. Dobro je uzajamno korisno.

4 FAZA SOCIJALNOG DOGOVORA – od 10 do 12 god. U ovo vrijeme priznaje pravila i dogovor sa skupinom kojoj pripada. „ Dobro „ je zajednički interes a zajedničko ima prednost pred individualnim interesom.

5 FAZA DRUŠTVENOG MORALA – vrijeme adolescencije. U ovo vrijeme se uvažavaju opća načela društvenog dogovora. „ Dobro „ propisuju zakoni, društveni dogovori, običaji .

UČENJE IZMEĐU DOBRA I ZLA se postiže najviše na temelju opažanja, uočavanju ponašanja i roditelja i drugih ljudi, stvarnih ili izmišljenih likova.

Osoba spremnije prihvaća ono što model radi nego što kaže da treba raditi. Što više prekršaja opaža, više će prekršaja i raditi.

Uvjet za učenje izbora između dobra i zla jeste topla emocionalna veza, dobar model i pomoć pri razumijevanju i osuđivanju ponašanja loših modela.

Krivnja je nedržanje pravila ponašanja kao preduvjet izgrađivanja unutrašnjeg osjećaja dobra i zla – savjesti.

RAZVOJ SUSTAVA SAMOKONTROLE ukazuje da moralno ponašanje zahtjeva izbor „ dobra „ kada treba izabrati između dobrog i lošega. To nije uvijek ugodno jer zahtijeva odgađanje nečega ugodnog ili uključuje neki gubitak što nosi težinu.

Sustav samokontrole na način da se zamijeni vanjsko uživanje sa unutrašnjim zadovoljstvom se uči postupno i ovisi o tome da li dijete osjeća čuvstvene posljedice vlastitog čina, a to su ponos i zadovoljstvo kada čini dobro te stid i krivnju kada ne postupa ispravno. Učenje se odvija pod roditeljskim nadzorom.

KOMUNIKACIJSKA KOMPETENCIJA – posjeduje ju svaka osoba u određenom stupnju.

RAZINA INTERPERSONALNE KOMUNIKACIJSKE KOMPETENCIJE je stupanj u kojem su nečija ponašanja primjerena situaciji i omogućuju ostvarivanje individualnih i relacijskih ciljeva. Komunikacijska ponašanja mogu biti više ili manje kompetentna u postojećim odnosima, situacijama i uz postojeće sudionike.

KOMUNIKACIJSKA KOMPETENCIJA 2 – Uspješnost kojom će netko ostvarivati svoje individualne i relacijske ciljeve u nekoj interakciji uključuje obzire prema odnosu s partnerom (uzajamno prihvatljive odnose).

Interpersonalna komunikacijska kompetencija tiče se kvalitetne komunikacije pa stoga uključuje:

1. **PRIMJERENOST** – što podrazumijeva primjereno ponašanje u usporedbi s društvenim pravilima koja su relevantna za tu interakciju.

2. **USPJEŠNOST** – što podrazumijeva namjeru u kojoj komunikatorovo ponašanje pomaže ostvarivanju individualnih i relacijskih ciljeva. Uspješnost je u odnosu prijatelja i zasluge.

KOMUNIKACIJSKA KOMPETENCIJA 3 – Ako je kompetencija crta osobnosti onda treba postojati popis vještina i sposobnosti uspješnih komunikatora. Ali situacijska perspektiva podrazumijeva da nema vještina i sposobnosti primjenjivih u svim situacijama. Odnosi među komunikatorima određuju što će se smatrati primjerenim i uspješnim ponašanjem jednako toliko koliko i sama situacija. U svim situacijama postoji vještina slušanja i strategija persuazije (vrsta interpersonalne komunikacije u kojoj barem jedna osoba ima namjeru promijeniti mišljenje ili ponašanje barem jedne druge osobe) s obzirom na trajne ili jednokratne odnose.

KOMUNIKACIJSKA KOMPETENCIJA 4 – Spontano ponašanje je odsutnost svjesnog planiranja, osjećajne su reakcije na predmete, ljude i događaje. Uvježbano i planirano ponašanje se temelji na promišljanju i vođenju. Skriptirano ponašanje je kada se promišljanje i vođenje zbiva u razdoblju učenja a automatizira se vježbom i kada se uvježba ne zahtjeva promišljanje i vođenje. Planirana ponašanja uvijek su svjesno promišljena i vođena.

KOMUNIKACIJSKA KOMPETENCIJA 5 – Ljudi često djeluju a da nisu promislili o posljedicama svojih akcija. U svojim su interakcijama više ili manje kompetentni, a ne apsolutno kompetentni ili apsolutno nekompetentni. Primjerenost i uspješnost za situaciju ili odnos kriteriji su po kojima se može odrediti razina kompetentnosti neke osobe.

DRUŠTVENI UTJECAJ 1– konfliktna situacija između potrebe zadržavanja vlastitog osjećaja identiteta i neovisnosti.

Popuštanje je reakcija na direktan pokušaj utjecaja na nekog pomoću zahtjeva.

Konformizam uključuje promjenu ponašanja prema skupini ili društvenoj normi i pritisak skupine ljudi a ne pojedinca.

DRUŠTVENI UTJECAJ 2 – Faktori koji utječu na konformizam su licem u lice, privlačnost skupine, samopoštovanje, jednoglasna većina, spol,...

Odupiranje pritisku skupine podrazumijeva podrška jedne osobe, vremenski raspored i kvaliteta podrške.

Pokoravanje sutoritetu jeste legitimnost zahtjeva i pobuna kolega.

Utjecaj uloga podrazumijeva da je individualni identitet zamijenjen skupnim.

Utjecaj manjine podrazumijeva status i moć te stil ponašanja (dosljednost, sigurnost, objektivnost i nepristranost).